

на смислъ-тъ, или за потвърдяване. Въ тѣя случаи, израженія-та що се въвождатъ, ставятъ се между двѣ запятїи; сѣщо както и на Български. Н. п.: Ich halte mich für sehr glücklich, sagte ein guter König, weil ich die Liebe meines Volkes verdiene; азъ се считамъ за много благополученъ, казваше единъ добръ царь, защото заслужвамъ любовь-тъ на народъ-тъ си.

Забълежка 11) Подлежаще-то се стави также *подирь* глаголь-тъ, кога едно причастіе съ допълненіе-то му е поставено преди съюзъ *und* и; или кога оно забира едно израженіе. Примѣри: Geliebt von meinen Freunden, und große Güter besitzend: verlese ich schöne Tage; обиченъ отъ приятели-тъ си, и имающи голѣми имѣнія, живѣхъ (азъ) хубавы дны.

3) Въ *вопросително-то* съчненіе слова-та тѣй се нарѣждатъ:

Стави се: 1) *Глаголь-тъ*; 2) *подлежаще-то*; 3) *нарѣчіе-то*; 4) *сказуемо-то* на глаголь-тъ; и 5) *неопредѣленно-то наклоненіе*, или *причастіе-то*, когато глаголь-тъ е въ едно сложно време. Примѣри: Ist er gelehrt? ученъ ли е онъ? Hat er Ihnen heute ihre Bücher wieder geschickt? проводи ли